

Fitxa tècnica

Guió Patricio Guzmán **Fotografia** Samuel Lahu **Música** José Miguel Miranda, José Miguel Tobar **Interpretació** Documental **Durada** 83 min **Gènere** Documental **Llengües** Versió original en espanyol

Sinopsi

Les protestes van esclatar als carrers de Santiago, la capital de Xile, el 2019, mentre la població exigia més democràcia i igualtat social al voltant de l'educació, la sanitat i les oportunitats laborals. (FilmAffinity)

Crítica

Una mirada esperançadora a la nova revolució xilena

L'octubre de 2019 hi va haver un esclat social a Xile que va fer la volta al món: un dels països més conservadors d'Amèrica Llatina es va alçar exigint un canvi sense precedents. *Mi país imaginario*, del mestre Patricio Guzmán, ens mostra les cares dins d'aquest moviment: els milions de persones que van alçar la veu i van obligar el món a escoltar-la.

La caiguda d'Allende i posterior dictadura de Pinochet a Xile han estat el gran tema de la filmografia de Guzmán, un fet evident en la seva obra més reconeguda: *La batalla de Chile*, una trilogia de documentals considerada de les peces més importants del cinema llatinoamericà, potser únicament comparable en escala i impacte a *La hora de los hornos* de Pino Solanas. Aquí, a través d'una reflexiva veu en off, fa servir la seva experiència per meditar sobre els paral·lelismes entre la revolució de llavors i la revolució d'ara. El director glorifica i ens encomana l'admiració per l'esperit lluitador de dones i joves que prenen els carrers per destruir injustícies heretades de la dictadura.

El documentalista fila de manera fluida els diversos temes, ens presenta els diferents personatges sense trencar la cronologia dels fets. Fotògrafs, periodistes, polítics, rescatistes, dones que a l'uníson entonen "el violador ets tu", totes aquestes veus són presentades en el moment oportú i se'ls dona l'espai necessari per mostrar les múltiples cares de la resistència. L'entrevista inicial, feta a una dona tapada amb un passamuntanyes, n'és un gran exemple: quan se li pregunta per què hi ha flors adornant la seva màscara, ella respon "Jo amb la revolta vaig florir. A mi la revolta em va donar vida", mentre la càmera emmarca la seva mirada decidida.

Les preses són impressionants, no només per la quantitat de gent reunida, sinó també per la brutalitat de la milícia i la resistència dels qui l'encaren. Excepte cert material d'arxiu, la pel·lícula s'enfoca en les protestes des d'endins i en com es va desenvolupant l'esclat social. Tot i que la pel·lícula és convencional en la seva forma, està tan ben explicada que t'atrapa a l'instant.

A causa del recent rebuig de la nova constitució a Xile, *Mi país imaginario* cobra ara més importància que mai. És impossible no veure la lluita presentada a la pel·lícula i no sentir tristesa davant la incertesa actual: encara que el documental s'hagi acabat, la recerca del canvi continua. El treball de Guzmán ens fa creure que un futur millor per a Xile i Amèrica Llatina és possible, però també ens adverteix dels perills de baixar la guàrdia davant de les forces que busquen callar la veu del poble. Potser encara falta molt per veure el país que Guzmán va imaginar fa més de 40 anys, però definitivament l'esperança continua viva.

“Mi país imaginario”: premis i seleccions principals

Un premi:

- Festival de Cinema de Jerusalem 2022: millor documental (empat amb *Everything Will Be OK*)

Més 5 nominacions.

Patricio Guzmán

Filmografia com a director

2022 *Mi país imaginario*

2019 *La cordillera de los sueños*

2015 *El botón de nácar*

2012 *P.O.V.* (sèrie de TV, un episodi)

2010 *Jose Maza, el viajero del cielo* (curt)

2010 *María Teresa y la enana marrón* (curt)

2010 *Astrónomos de mi barrio* (curt)

2010 *Chile, una galaxia de problemas* (curt)

2010 *Oscar Saa, el técnico de las estrellas* (curt)

2010 *Nostalgia de la luz*

2005 *Mon Jules Verne* (pel·lícula de TV)

2004 *Salvador Allende*

2002 *Voyages, voyages* (sèrie de TV, un episodi)

2002 *Madrid* (curt)

2001 *El caso Pinochet*

2000 *Invocación* (codirector)

1999 *La isla de Robinson Crusoe* (curt)

1997 *Chile, la memoria obstinada*

1995 *Pueblo en vilo*

1991 *La cruz del Sur*

1987 *En nombre de Dios*

1983 *La rosa de los vientos*

1979 *La batalla de Chile: Tercera parte: El poder popular*

1976 *La batalla de Chile: Segunda parte: El golpe de estado*

1975 *La batalla de Chile: Primera parte: La insurrección de la burguesía*

1972 *La respuesta de octubre*

1972 *El primer año*

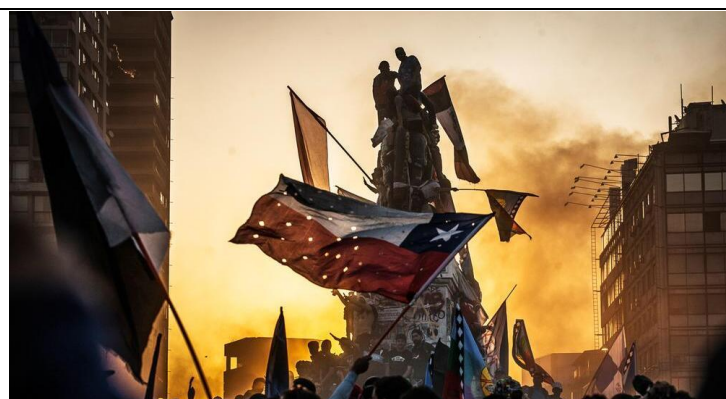
1969 *El paraíso ortopédico* (curt)

1968 *La tortura y otras formas de dialogo* (curt)

Biografia

Patricio Guzmán (Santiago, Xile, 1941) és conegut principalment pels seus documentals. Sis de les seves obres han estat estrenades a Canes, entre les quals sobresurten *La Batalla de Chile*, *El Caso Pinochet*, *Salvador Allende* i *Nostalgia de la Luz*. Amb aquesta última va rebre el Gran Premi atorgat per l'Acadèmia del Cinema Europeu el 2010. És fundador del Festival Documental de Santiago. Recentment s'han realitzat retrospectives sobre la seva obra al British Film Institute i al Harvard Film Archive. La seva trilogia *La batalla de Chile* està considerada un dels millors documentals de la història.

Organització:

En conveni amb:

